

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/28/2022
Identifikačné číslo spisu: 1221203982
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Sedlačková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1221203982.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobcu: Botel Gracia, s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 46 794 140, zast. advocatius s. r. o., so sídlom Palackého 12, 814 99 Bratislava, IČO: 36 868 752, proti žalovanému: Verejné prístavy, a. s., so sídlom Prístavná 10, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 541, zast. GARAJ & Partners s.r.o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/180/2021-207 zo dňa 25. októbra 2021, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu odmieta.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Cob/180/2021-207 zo dňa 25. októbra 2021 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil (výrok I.). Výrokom II. odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti náhrady trov neodkladného opatrenia.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že ohľadom posúdenia potreby neodkladnej úpravy pomerov strán, obavy ohrozenia prípadnej exekúcie, ako aj nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na strane žalobcu, sa plne stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie. Odvolací súd na základe obsahu spisu a tvrdených skutočností posúdil osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a dospel k názoru, že návrh nie je dôvodný.

3. Odvolací súd konštatoval, že neodkladné opatrenie nie je rozhodnutím vo veci samej, dôvodnosť nároku žalobcu uplatňovaného vo veci samej bude súd prvej inštancie posudzovať na základe dokazovania vo veci samej, a teda skúmať trvanie platnosti Zmluvy o užívaní verejných prístavov č. 05.4-17-2016, keďže medzi stranami sporu je sporné trvanie platnosti Zmluvy o užívaní verejných prístavov č. 05.4-17-2016, existencia vlastníckeho práva žalobcu k infraštruktúrnym prvkom -

inžinierskym sieťam a vyvážovacím prvkom, ako aj správnosť výšky fakturácie za užívanie prístavnej polohy. Podľa názoru odvolacieho súdu je rozhodujúce pre ďalšie užívanie prístavnej polohy OPBA 14 žalobcom posúdenie, či trvá platnosť Zmluvy o užívaní verejných prístavov č. 05.4-17-2016, to však bude predmetom dokazovania vo veci samej pred súdom prvej inštancie.

4. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a teda neosvedčil, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu alebo že tu je obava, že exekúcia bude ohrozená najmä preto, že podľa vyjadrení strán sporu plávacie zariadenie naďalej užíva prístavnú polohu, teda nedošlo k zásahu do pokojného stavu, ktorý by bol právom nedovolený a odôvodňujúci potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu. To, že je sporné trvanie platnosti zmluvy a výška ceny za užívanie prístavnej polohy, nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda uloženie povinnosti žalovanému umožniť žalobcovi užívanie prístavnej polohy žalobcom za pôvodne dohodnutých, pre žalobcu výhodnejších podmienok.

5. Odvolací súd tiež poukázal na vyjadrenia strán sporu, z ktorých vyplynulo, že žalovaný verejnú obchodnú súťaž pre obsadenie prístavnej plochy nevyhlásil a trvanie platnosti zmluvy je sporné, preto uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa konania na obsadenie prístavnej polohy by podľa mienky odvolacieho súdu nespĺňalo požiadavku proporcionality, a teda by bolo aj vzhľadom na vyššie uvedené neprímeraným zásahom do práv žalovaného, nakoľko žalobca súdu neosvedčil skutočnosti, ktoré by vzhľadom na predmet sporu odôvodňovali obmedzenie žalovaného v súvislosti s ďalším spôsobom nakladania s prístavnou polohou.

6. Keďže odvolací súd nemal za osvedčené, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu, a teda umožniť dočasne užívať žalobcovi prístavnú polohu za pôvodných podmienok a obmedziť žalovaného v nakladaní s prístavnou polohou, preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

7. Pokiaľ ide o výrok II. napadnutého uznesenia odvolací súd uviedol, že výrok o trovách neodkladného opatrenia sa v prípade podania žaloby vo veci rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Výrok II. uznesenia priamo súvisí s výrokom I. napadnutého uznesenia, pričom uznesenie žalovanému súdom prvej inštancie nebolo doručované. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d/ C. s. p., nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané neexistovali, pretože súd o trovách konania rozhoduje v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote žalobca dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a sám vo veci rozhodol tak, že návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie. Žalobca vyvodzoval prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ C. s. p.

9. Žalobca v dovolaní poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/83/2017 a uviedol, že v danom prípade sa nejedná o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 ods. 1 C. s. p. počas konania ani po skončení konania, ale o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania. Ďalej uviedol, že v uznesení súdu prvej inštancie a v nadväznosti jeho odôvodnenie (prvá veta), okresný súd nesprávne konštatoval, že „žalobca sa žalobou zo dňa 3. februára 2021 domáhal splnenia povinnosti zo strany žalovaného predložiť žalobcovi návrh dohody, resp. návrh zmluvy o užívaní verejných prístavov, ktorej predmetom bude užívanie prístavnej polohy OPBA 14. Žalobca zobral svoju žalobu v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 25Cb/38/2021 späť písomným podaním zo dňa 11. mája 2021.

10. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností žalobca konštatoval:

(a) Konanie o splnenie povinnosti (začaté na základe žaloby, na ktorú v odôvodnení poukazoval okresný

súd v uznesení súdu prvej inštancie) vedené okresným súdom pod sp. zn. 25Cb/38/2021, ktorý nerozhodol o návrhu žalobcu na späťvzatie v tomto konaní zo dňa 11. mája 2021, ktoré späťvzatie žalobca podal pred prvým pojednávaním a skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 C. s. p. alebo pojednávanie a súčasne pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý žalobca podal až 9. augusta 2021, t. j. až 3 mesiace po späťvzati žalobného návrhu.

(b) Predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 9. augusta 2021 nebol a vzhľadom na späťvzatie žalobného návrhu v konaní vedenom pod sp. zn. 25Cb/38/2021, nemohol byť žalobcom podaný ku konaniu vedenom pod sp. zn. 25Cb/38/2021.

(c) V danom prípade sa teda nejedná o návrh na nariadenie neodkladného opatrenie podľa § 324 ods. 1 C. s. p. počas konania, ani po skončení konania, ale návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca podal pred začatím konania (§ 330 ods. 2 C. s. p.).

11. Keďže podľa názoru žalobcu nastali účinky späťvzatia žalobného návrhu v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 25Cb/38/2021 k 11. mája 2021, uznesenie odvolacieho súdu, ktoré svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na bod 13. svojho uznesenia, v ktorom odvolací súd konštatoval, že „dôvodnosť nároku žalobcu uplatňovaného vo veci samej bude súd prvej inštancie posudzovať na základe dokazovania vo veci samej a teda skúmať trvanie platnosti Zmluvy o užívaní verejných prístavov“, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a odvolací súd skonštatoval nesprávne tvrdenie okresného súdu. Navyac takéto odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je nesprávne aj z toho dôvodu, že napadnuté rozhodnutie predstavuje rozhodnutie vo veci samej s prihliadnutím na skutočnosť, že týmto rozhodnutím sa konanie končí a konzumuje vec samu, čím je daná prípustnosť dovolania žalobcu podľa ust. § 420 C. s. p.

12. Žalobca v dovolaní namietal vadu odvolacieho konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., ktorú odôvodňoval nezákonným postupom súdu prvej inštancie tvrdiac, že súd prvej inštancie v dôsledku nevykonania navrhovaného dôkazu nedostatočne zistil rozhodujúce skutkové okolnosti, čím spôsobil nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a porušil tak právo žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca mal za to, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil existenciu svojho vlastníckeho práva k infraštruktúrnym prvkom - inžinierskym sieťam a vyvážovacím prvkom, a to predložením Notárskej zápisnice sp. zn. N 578/2020, Nz 30723/2020, NCRIs 31233/2020 zo dňa 7. októbra 2020 (ďalej tiež ako „Notárska zápisnica“), ktorý dôkaz ako vyplýva z uznesenia súdu prvej inštancie, súd prvej inštancie nevykonala napriek relevantnosti tohto dôkazu a ktorý je nevyhnutný na zistenie/preukázanie rozhodujúcich skutočností. Žalobca ďalej uviedol, že preukázal v konaní potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný napriek preukázaniu vlastníckeho práva žalobcu odmieta pristúpiť k uzatvoreniu novej zmluvy o budúcej zmluve o užívaní verejných prístavov a preukázanie tohto vlastníckeho práva žalobcom neakceptuje a ako prevádzkovateľ prístavu vyhlási na obsadenie prístavnej polohy OPBA 14 vo verejnom prístave Bratislava súťaž, čím by došlo k neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva žalobcu k infraštruktúrnym prvkom nachádzajúcim sa v prístavnej polohe OPBA 14 a zabráneniu ich užívania žalobcom.

13. Žalobca v dovolaní ďalej namietal vadu odvolacieho konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., ktorú odôvodňoval nezákonným postupom a nezákonnosťou, zmatečnosťou a nepreskúmateľnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktoré je nedostatočne odôvodnené, odvolací súd sa nezaoberal odvolacími argumentami dôležitými pre rozhodné posúdenie veci, nedostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, z čoho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je svojvoľné (arbitrárne), čím odvolací súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca namietal, že odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nezaoberal odvolacími argumentami dôležitými pre rozhodné posúdenie veci a potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré je nepreskúmateľné v dôsledku nevykonania navrhovaného dôkazu okresným súdom a nedostatočného zistenia rozhodujúcich okolností, čím odvolací súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia nesprávne spájal predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s konaním o splnenie povinnosti vedené Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 25Cb/38/2021.

14. Ak všeobecný súd ponechá bez povšimnutia niektorú z kľúčových otázok prípadu, alebo sa ako odvolací súd bez riadneho zdôvodnenia odkloní od právnych, či skutkových záverov súdu prvej inštancie, jeho postup vykazuje známky arbitrárnosti a svojvôle. Dovolateľ uviedol, že prípustnosť dovolania voči uzneseniu o neodkladnom opatrení podľa § 420 C. s. p. (z dôvodov zmätočnosti) je daná, nakoľko v prípade napadnutého rozhodnutia ide o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ktorým sa konanie končí. Žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C. s. p. a ktorým rozhodnutím odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa vec sama konzumovala.

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu zo dňa 22. apríla 2022 uviedol, že pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie požiadavky, že nesprávny procesný postup súdu znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V konaní pred súdom prvej inštancie a rovnako ani v odvolacom konaní podľa jeho názoru nebolo nijakým spôsobom porušené právo na prístup k súdu a ani právo na spravodlivý proces. Ďalej uviedol, že tvrdenia žalobcu uvedené v dovolaní zo dňa 21. januára 2022 proti napadnutému rozhodnutiu považuje za čisto subjektívne, účelové, tendenčné a ničím nepodložené. Žalobca odkazuje na judikatúru, ktorá má všeobecný charakter vo vzťahu k súdnemu konaniu podľa ustanovení C. s. p. a neuvádza žiadnu argumentáciu na podporu svojich subjektívnych tvrdení.

16. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je zjavné, že odvolací súd sa v každom jednotlivom bode riadne vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami strán sporu po skutkovej, ako aj právnej stránke (§ 220 ods. 2 C. s. p.) a napadnuté rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Z uvedených dôvodov je napadnuté rozhodnutie vecne správne a riadne odôvodnené.

17. Žalovaný považuje argumentáciu odvolacieho súdu za dostatočne vyčerpávajúcu a má za to, že v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia Krajský súd v Bratislave dostatočne vysvetlil všetky úvahy, ktorými sa riadil pri posudzovaní právneho stavu s ohľadom na zistený skutkový stav, pričom tieto jeho úvahy sú vedené logickými myšlienkovými pochodmi súdu. Odvolací súd na daný skutkový stav aplikoval právnu úpravu C. s. p. v celom rozsahu správne, pričom svoje závery náležitým, dostatočným, jasne a zrozumiteľne odôvodnil. S danou právnou argumentáciou sa žalovaný stotožňuje a považuje ju z hľadiska odôvodnenosti za vyčerpávajúcu. Dovolanie žalobcu je v celom rozsahu neopodstatnené a nedôvodné, nakoľko žalobca v dovolaní len reprodukuje skutočnosti, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie, vrátane odvolacieho konania, s ktorými sa odvolací súd riadne a podrobne vysporiadal. Napadnuté rozhodnutie nemá žiadne skutkové a ani právne pochybenia, a preto by mal odvolací súd zamietnuť žalobcom podané dovolanie ako nedôvodné a neopodstatnené.

18. Žalovaný má za to, že odvolací súd správne dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav konštatovaním, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, t. j. neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Žalovaný súčasne poukázal na konštatovanie odvolacieho súdu, v zmysle ktorého „neodkladné opatrenie nie je rozhodnutím vo veci samej, dôvodnosť nároku žalobcu uplatňovaného vo veci samej by sa malo posudzovať na základe dokazovania vo veci samej, a teda skúmať trvanie platnosti Zmluvy o užívaní verejných prístavov č. 05.4-17-2016 vrátane ďalších sporných skutočností v riadnom súdnom konaní. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 11. mája 2021 zobral žalobu o splnenie povinností v celom rozsahu späť, a preto nedošlo k vykonaniu dokazovania vo veci samej v samostatnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 25Cb/38/2021 na Okresnom súde Bratislava II. V dôsledku späťvzatia žaloby žalobcu došlo k právoplatnému zastaveniu predmetného konania“.

19. K žalobcom tvrdenému porušeniu práva na spravodlivý proces žalovaný uviedol, že z obsahu súdneho spisu, ako aj z podaného dovolania nevyplýva, že by žalobcovi bránila nejaká objektívna okolnosť, v dôsledku ktorej by nemohol uplatňovať svoje procesné práva v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní. Skutočnosť, že konajúci súd rozhodol tak, že žalobca bol v súdnom

konaní neúspešný, nemožno posudzovať ako porušenie princípu práva na spravodlivý proces. Z obsahu spisového materiálu zároveň nevyplýva, že by bol v prvoinštančnom, ako aj v odvolacom konaní porušený procesný postup súdu a znemožnené žalobcovi uplatňovať jeho procesné práva. Žalobca mal možnosť počas konania na súde prvej inštancie, ako aj počas odvolacieho konania právo realizovať svoje procesné práva a žiadne z týchto práv mu nebolo upreté a ani odňaté. V ďalšom sa žalovaný vyjadril ku skutkovému stavu a k (ne)splneniu predpokladov na nariadenie žalobcom požadovaného neodkladného opatrenia.

20. S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhoval, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol, eventuálne aby dovolanie ako nedôvodné zamietol.

21. Najvyšší súd, ako súd dovolací, podľa § 35 C. s. p., po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

22. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

23. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

24. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

25. Podľa § 447 písm. c/ C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

26. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho opodstatnenosti. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky bral na zreteľ, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) bolo kľúčové pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

27. Dovolací súd preto v prejednávanej veci skúmal, či uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení napadnuté dovolaním je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, ďalej rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019 a sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017) vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení, ktoré má charakter rozhodnutia vo veci samej, je prípustné dovolanie podľa § 420 C. s. p.

28. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 C. s. p.).

Rovnako takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C. s. p., pričom konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019). O rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesné (pre existenciu prekážky vecného prejednanía, ktorá odôvodňuje zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec meritórne prejednal.

29. Žalobca podal na súd prvej inštancie žalobu o splnenie povinnosti zo strany žalovaného predložiť žalobcovi návrh dohody, resp. návrh zmluvy o užívaní verejných prístavov, ktorej predmetom bude užívanie prístavnej plochy OPBA 14. Vec bola vedená pod sp. zn. 25Cb/38/2021. Pisomným podaním zo dňa 11. mája 2021 zbral žalobca žalobu o splnenie povinnosti späť. Žalobca podal dňa 9. augusta 2021 návrh na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia, vec je vedená pod sp. zn. 22Cb/133/2021.

30. Podľa § 123 ods. 2 C. s. p. podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

31. Dovolací súd preskúmaním neodkladného opatrenia konštatuje, že žalobcom požadované neodkladné opatrenie v danom prípade nekonzumuje vec samu, t. j. nekonzumuje otázku právneho dôvodu užívania prístavnej polohy OPBA 14 zo strany žalobcu. Navrhovaným neodkladným opatrením nemožno trvalo upraviť pomery medzi stranami sporu, t. j. nemožno prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia trvalo „umožniť“ žalobcovi užívanie prístavnej polohy OPBA 14 za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná zmluva o užívaní verejných prístavov č. 05.4-17-2016 zo dňa 18. októbra 2017. Pokiaľ žalobca argumentuje časovou obmedzenosťou požadovaného neodkladného opatrenia (t. j. „do času uzatvorenia zmluvy o budúcej zmluve o užívaní prístavnej polohy OPBA 14 verejných prístavov medzi žalobcom a žalovaným“), takýto argument podľa názoru dovolacieho súdu neobstojí a neodkladné opatrenie je potrebné posudzovať ako neodkladné opatrenie bez časového určenia, keďže k uzavretiu zmluvy o budúcej zmluve o užívaní prístavnej polohy OPBA 14 nemusí vôbec prísť, resp. môže prísť v budúcnosti bez bližšieho časového určenia. Dovolací súd ďalej doplní, že posúdenie, či sa jedná o neodkladné opatrenie vo veci samej, nemožno dedukovať zo skutočností, či má alebo nemá súvis s podanou žalobou alebo či žalobca mieni alebo nemieni podať žalobu vo veci samej, ale iba zo samotného charakteru neodkladného opatrenia, teda, či toto konzumuje aj vec samu. Preto na vyhodnotenie, či v danom prípade ide o neodkladné opatrenie vo veci samej, je irelevantné, že žalobca zbral žalobu o uloženie povinnosti žalovanému predložiť žalobcovi návrh dohody späť.

32. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že uznesenie odvolacieho súdu týkajúce sa nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré žalobca napadol dovolaním, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a nejde ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie konalo.

33. Keďže v posudzovanom prípade nie je daná prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesné neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

34. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.